

Molt devanida, Elvira Suanzes parlava pel telèfon mòbil sense amagar, en absolut, un somriure orgullós. Acabava de pontificar, sobre la trona parlamentària, que Eduardo Zaplana “ha estat el millor president que ha tingut aquesta comunitat”. Fins i tot potser era Zaplana, amb qui conversava. La seua amistat és ben estreta.

L'expresident valencià no sols hauria de sentir-se complagut per l'actitud de Suanzes. Tots els seus *ultres* van enaltir la feina feta per la Generalitat entre els anys 1995 i 2002, en un ple –el del passat dimecres, 29 de març– que va retrotraure la política valenciana als anys noranta per culpa d'un calendari parlamentari lent com un paquiderm i pels entrebancs que interposa el Grup Popular a la paraula “investigació”.

No calen tants tripijocs, però. Quatre hores van ser prou perquè les Corts valencianes rebutjaren qualsevol comissió: ni per analitzar els comptes de Ciegsa –l'empresa pública que construeix escoles al País Valencià a un preu tres vegades superior als d'Extremadura–, ni per revisar els contractes que va signar Julio Iglesias amb l'Institut Valencià de l'Exportació (Ivex) a fi de “promocionar” les potencialitats valencianes a l'exterior –pel contracte fet públic, l'“A”, cobrava la tercera part del

Les Corts valencianes no investigaran tres dels possibles casos de corrupció heretats de l'època de Zaplana. Ni Julio Iglesias, ni Ciegsa, ni Terra Mítica. Els seus fidels, sovint marginats, van gaudir d'un dia gloriós.

que rebia, en paradisos fiscals, a través del contracte secret, el “B”, rubricat als pocs minuts–, ni, tampoc, per esbrinar els motius pels quals Terra Mítica suposadament va emetre factures falses pagades a Suïssa per valor de 4,4 milions d'euros, un cas que afecta 24 imputats, entre els quals hi ha el primer president del parc, Luis Esteban, i el primer director, Miguel Navarro, amics de Zaplana.

Mentre els diputats zaplanistes feien una defensa aferrissada del seu líder, els campsisistes es limitaven a prémer el botó número 2, el del “no”. Amb ells.

Ciegsa, per Carmina Nácher. L'any 2000 va nàixer Construccions i Infraestructures Educatives de la Generalitat Valenciana, SA (Ciegsa). L'aleshores gerent, Javier García Lliberós –fa poc apartat de la direcció–, és marit de la consellera de Benestar Social, Alicia de Miguel, que en època de Zaplana era la portaveu del Consell. Diversos episodis hi han afegit suspens, com ara la crema de documentació en un incendi provocat, robatoris d'informes i la negació de l'accés a la seu i a qualsevol mena d'informació als diputats socialistes Andrés Perelló i Ana Noguera, que ho han intentat en repetides ocasions.

Durant la sessió plenària del passat dimecres –celebrada “387 dies, amb les seues corresponents nits” després que els socialistes la demanaren, va recordar Perelló–, l'encarregada de negar la necessitat de la comissió d'investigació per part del PP va ser Carmina Nácher. “Per què, com a diputat, no puc saber què costa cada col·legi?”, va inquirir, molt irritat, el socialista. Nácher va acusar Perelló de “muntar xous”, i el PSPV-PSOE, de “voler carregar-se l'educació pública”, raonant que “el País Valencià és la segona autonomia on es fan més col·legis, i Extremadura, l'última”. Amb 37 vots a favor i 41 en contra, els conservadors van evitar qualsevol investigació sobre Ciegsa.

Julio Iglesias, per Elvira Suanzes. El clímax de la jornada va arribar tot seguit. Tocava rebutjar la comissió sobre els pagaments a “un famós cantant espanyol” –així s'hi referia, la proposició–. La diputada Suanzes –que el passat novembre va ser fotografiada passejant amb Zaplana pel centre de València tot just quan Francesc Camps presidia un acte del PP amb 2.000 militants a la Fira de Mostres– va fer una exaltació èpica de la figura de l'expresident, una lloança extrema que remetia a la figura del mantenidor faller. En dir que Zaplana “ha estat el millor president”, si algú dubtava sobre quins diputats del PP són zaplanistes només havia de fer una ullada als bancs de la dreta: són aquells que van aplaudir l'enaltiment de Zaplana –la consellera De Miguel fins i tot va dir “Bravo!”–. Suanzes va repetir frases que fa un mes va pronunciar el seu far: “Tornaríem a signar el contracte amb Julio Iglesias, un contracte legal i trans-

parent, eficaç i rendible”, “tant de mirar el passat, i que poc volen saber respecte a alguns fets més recents [l'11-M]”. De rebot, potser sense voler-ho, va tranquil·litzar els campsistes gràcies a una frase adreçada als socialistes: “[Zaplana] va anar-se'n fa tres anys, complint el seu compromís de no estar-ne més de vuit, i no hi tornarà. No tinguen por, que no hi tornarà, el coco.”

Segons Suanzes, els 625 milions de pessetes del contracte “B” eren per sufragar les despeses dels sis actes promocionals que Iglesias va fer arreu del Planeta. Els 375 de l’“A” —el que va fer públic la Generalitat, ja que el “B” va descobrir-lo el diari *Levante*—, eren, per a Suanzes, “de drets d’imatge”. “D’on no hi ha, no en raja”, va sentenciar la diputada popular per negar la investigació. El portaveu socialista Antoni Such va concloure que el PP, així, avala tot allò que es deriva de la gestió de l’Ivex. “Si no permeten que s’investigui ara, s’investigarà després de les eleccions”, va preveure Dolors Pérez, d’Esquerra Unida, augurant un canvi de Govern.

Per 34 vots a favor i 42 en contra, es vetava la comissió.

Terra Mítica, per Fernando Modrego. Company de Zaplana a la penya El Picarol de Benidorm —“no et calfes el perol, picarol”, n’és la divisa—, Modrego va tenir l’honor de tirar per terra la comissió sobre les factures falses del parc de Benidorm. El diputat —en el seu dia, conseller de Medi Ambient— va obviar el tema central per explicar les virtuts de Terra Mítica a l’hora de captar turistes. Va reconèixer que no és rendible, “com no ho és cap parc temàtic”, i, també, “com no ho és el Museu de les Ciències” de València. L’oposició va criticar l’especulació urbanística que ha comportat el parc, el sobrecost de 107 milions i el fet que impedir la investigació implicaria que “el PP vol amagar alguna cosa”. 36 vots a favor i 42 en contra. Tercera comissió no-nata.

I temps exhaurit. Un punt va ajornar-se fins al proper ple, i rebrà el “sí” del PP: la proposició no de llei “Sobre repulsa de les intencions de la directora de la Biblioteca Nacional de catalogació conjunta dels llibres en valencià amb els d’una altra llengua autòctona”.

Víctor Maceda

‘Radicales idiotas que se miran el ombligo’

EL CIRC DE LA FAMÍLIA BRUNETTI

Envieu les vostres perles a circbrunetti@eltemps.net

Aquesta setmana l’alto el foc d’ETA ha polaritzat les manifestacions de la família Brunetti. El dubte existencial “agafem aquest tren o li disparem” ha ocupat tot l’espai en els seus altaveus mediàtics. En tots? No, un petit llogarret situat en un racó de la Castellana resisteix l’avanç de qualsevol raó, per aclaparadora que sigui. Es tracta d’*Alba*, el setmanari “ultracatoliconacional”. No sabem si s’ajuden d’alguna poció (feta d’*amanita muscaria*, el reig bord, seguint el costum dels sants visionaris catòlics, és clar) o què, però els d’*Alba*, davant del comunicat d’ETA, titulaven en portada: “**ETA no se rinde ni entrega las armas**” i en pàgines interiors: “**De rodillas ante el terror**” i “**ETA pone cerco al gobierno de Zapatero**”.

Davant d’això ens vam quedar una bona estona preguntant-nos quins deuen ser els límits de l’univers per a aquesta gent. On situen els extrems? Va ser aleshores que, com un miracle, se’ns apareix a la pàgina 71 un article titulat “*El centro y los extremos*” disposat a il·luminar-nos com ho estan els propis redactors d’*Alba*. L’article, part d’una secció de dues planes que anomenen “**El Manipulómetro**”, ataca un editorial del diari *El País* (no traieu conclusions abans d’hora, també ataquen *El Mundo* i l’*Abc!*). Què els molesta d’aquest editorial? Una frase referida a l’acord parlamentari al voltant de l’Estatut català: “**Los votos en contra del PP y de ERC certifican que el consenso no ha podido alcanzar a los dos extremos.**”

Els molesta, precisament, perquè aquesta no és la seva concepció del món. Vegeu:

“Es decir, que los independentistas de Esquerra Republicana están en el mismo nivel de extremismo, solo que en dirección contraria, que un partido que si de algo peca es de tibio y de seguidista.”

I tant, home. Ja ho veu tothom que el PP és el paradigma de la moderació i de la tolerància. Per l’amor de déu... Com se’l pot comparar amb l’ERC del dimoni!

“Suponer que moderación es cargarse el consenso constitucional votando un estatuto que equivale a una constitución (de corte soviético, anadiríamos) y que define a Cataluña como nación es la apoteosis de la manipulación.”

Manipulació en tota regla. Si només cal anar a la pàgina 15 del mateix número d’*Alba* per llegir com Alex Rosal denuncia les coses terribles que ja està generant l’Estatut. Famílies senceres abocades..., a l’exili!

“Lo que se veía venir, y vino, es decir, ese engendro legal, el Estatut, que busca intervenir la sociedad hasta límites insospechados [...] ya está empujando a muchas familias hacia el exilio.”

El compungit columnista narra el trist èxode dels empresaris cap a Madrid per “evitar estar bajo la bota del gran hermano” per fugir d’un “règim” on hi haurà “**ciudadanos de primera y de segunda según su creencia nacionalista y libertad de expresión cercenada**”.

I això amb aquest Estatut de la “Señorita Pepis”, ara imagineu-vos si arriben a aprovar-ne un que digués alguna cosa!

Lluís Montserrat

Col·labora amb la família Brunetti! i guanya una cartera encoixinada per a l’ordinador

Ajuda’ns a trobar les millors perles del Circ de la família Brunetti. Feu-les arribar a circbrunetti@eltemps.net (en qualsevol format: vídeo, text o arxiu sonor) o, per fax, al 932 384 263, amb les dades de la “troballa” (mitjà, data, secció, programa, autor...)

